

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea nașterii sfântului Ioan Botezătorul

Cobor cu greu, și prin greu, și grăiesc cum pot și cât pot, dar grăiesc, și Îmi așez în carte cuvântul zilei de azi, că e sărbătoare de prooroc, copiii primitori ai cuvântului gurii Mele, copiii zdrobiți de încercări și de dureri pe pământ. Lucrez cum pot, și cum puteți și voi să stați în fața Mea, că sunteți slăbiți de tot, dar lucrez spre pomenirea celui mai mare între prooroci, Ioan Botezătorul. Amin.

N-a fost pe pământ om mai disprețuit decât proorocul, om mai disprețuit decât Dumnezeu Fiul Omului, Care lucrează cu Duhul Lui prin prooroci. N-a fost pe pământ și în cer om mai zdrobit decât Dumnezeu în El Însuși și în toți proorocii Lui, din veac și până în veac. Dacă oamenii de pe pământ ar fi ascultat de prooroci și ar fi urmat cu viața lor după cuvântul Meu cel prin prooroci și cel rostit de Mine Însuși în vremea trupului Meu cel văzut pe pământ, ar fi fost fericirea cu omul. Dar iată, și azi grăiesc, și Eu Însuși vin de la Tatăl și grăiesc, și nu vrea omul să așez peste el fericirea lui, iubirea de Dumnezeu, prin care-i vine omului toată pacea și toată fericirea și toată bucuria care-l face pe om asemenea Mie. Omul însă nu vrea de la Mine decât binele lui, iar când dorul Meu nu se mai potrivește cu dorurile lui, cu plăcerile lui, cu bucuriile lui, omul Mă aruncă, Mă necinstește pentru numele lui, și apoi prin el este disprețuit de oameni numele Meu, numele lui Dumnezeu.

Cobor cu durere, că tot ce Mă doare pe Mine, vă doare și pe voi, și tot ce vă doare pe voi, Mă doare și pe Mine, copiii care stați pironiți în dureri și în neputințe pentru măreția lucrării cuvântului Meu care vă însoțește pe voi. O, abia Mă mai puteți purta cu venirea Mea la voi ca să pot să dau peste pământ apoi cuvântul venirii Mele. O, abia mai puteți deschide venirii Mele, căci sunteți îndurerăți adânc. Dar Maica Mea M-a rugat să nu vă iau, să nu vă șterg durerea, ca să semănați cu Mine și cu ea, fiilor apăsați de crucea Mea peste voi, de venirea Mea pentru mântuirea omului. Alinați-vă din Scripturi, alinați-vă din suferințele pentru numele Meu ale sfinților prooroci și apostoli și dați poporului zdrobit, ca și voi zdrobit de dureri și de mila de voi, dați-i cuvântul sărbătorii zilei de pomenire a proorocului Meu Ioan Botezătorul.

Nu știu cum și prin cine să Mă mai strecor cu puteri pentru Mine în voi și să vă șterg lacrimile cele dinăuntru și cele de pe obrăjori, și care vă fac frumoși și dulci înaintea Mea și înaintea proorocilor care ca și voi au plâns în vremea lor cu Mine peste oameni. N-a fost pe pământ om mai disprețuit, om mai lovit și mai învinuit și mai părăsit decât proorocul și decât Dumnezeu Fiul, Cel neprimat de tăria celor tari. O, sunteți lipsiți de tot ajutorul de pe pământ, dar stați de-a dreapta Mea răbdând până ce voi pune la pământ toată durerea care încurcă drumul Meu cu voi, toată necredința și loviturile care vă slăbesc pe voi ca să nu mai pot Eu în voi. Răbdați, fiilor, și dați poporului de veste că a venit vremea răbdării de aur, și să fie duhovnicesc poporul și să se îndeletnicească cu sărăcia și cu rugăciunea și cu pacea Mea cea durută, pe care o aveți și voi în voi, că Eu vă voi mângâia, și voi face și pe poporul Meu să simtă mângâierea Duhului Sfânt, Care lucrează în vreme de dureri, că voi trebuie să vă îndeletniciți cu fericirea care plânge pentru Mine în voi, și ea să vă fie mângâierea. Amin.

Ioan, cel mai mare între prooroci, este în coborârea Mea de azi cuvânt peste voi, și are lângă el pe trâmbița Mea Verginica. El a fost acum două mii de ani înaintemergătorul venirii Mele, iar ea, acum; acum, până ca voi să-Mi primiți venirea. O, cu cine să Mă mai ajut Eu pentru puterea Mea din voi? O, cu cine să mai pot Eu pentru voi ca să puteți voi pentru Mine și pentru omul care vrea cu toată inima lui mântuirea cea de la Mine? O, cine, fiilor, mai știe cum și cu ce se capătă mântuirea? Eu milă voiesc, nu jertfă, fiindcă mila poartă în ea jertfa. Amin.

Ajuns-am vreme de strâmtorare, fiilor. E vremea răbdării sfinte, e vremea nădejzii sfinte, e vremea credinței că Eu, Domnul Dumnezeu vostru, voi putea Eu în voi și în cei ce Mă iubesc ca și voi. Mă pornesc cu tot cerul din loc în loc pentru pâinea voastră cea de toate zilele și pentru ca să vă scot de sub greu și să vi-l ușurez și să vă învăț cu răbdarea, că tot greu și toate lipsurile sunt spre albirea voastră, spre pregătirea poporului sfânt și spre duh de rugăciune pentru venirea Mea. Am voit mereu să iau de pe voi greutatea care vă apasă în jos și să pot Eu prin voi cu slava cuvântului Meu peste pământ și peste om. Dar nu am cu cine să Mă sprijin pentru voi de pe pământ, căci duhul cel potrivit Îmi pune piedică mereu și nu pot să grăiesc așa cum este în Mine grăirea Mea pentru voi, ci grăiesc cum pot, ca să vedeți cât vă port durerea, cât vă simt urcușul, copiii de sub crucea venirii Mele cuvânt pe pământ, că Eu v-am spus de crucea voastră cu Mine că dă să se facă tot mai grea, iar durerea Mea pentru voi crește tot mai mare, și cu ea vă alin pe voi, că n-am cu ce altceva să vă mai alin pe pământ.

V-am îmbiat pe voi, cei ce-Mi purtați cuvântul de la cer la pământ, să lucrez prin voi cu semne, fiilor, dar umilința voastră Îmi stă împotrivă. V-am descoperit pe voi tot mai mult ai Mei, dar am spus că nu vă va fi mai ușor, ci tot mai greu, și tot mai puțin veți fi primiți din partea Mea, că pe cine Eu l-am numit pe pământ, pe acela l-a și prigonit necredința din om și invidia din om și nepăsarea din om. Vă mângâi cu sfinții, vă alin în taină, vă dau mâna să treceți peste greu, vă iau pe umeri când nu mai puteți, dar nu uitați că Eu v-am învățat pe voi încă de când v-am tocmit pentru ca să-Mi fiți firul coborârii Mele, v-am învățat să nu cădeți sub dureri, și să roștiți peste ele legătură nedelegată, ca să nu vă doboare ele pe voi, și să vă am punte a Mea spre om, căci sunt cu zilele venirii Mele peste pământ, fiilor. V-am spus să nu vă doară nimic și de la nimeni decât dacă ați ști că e Domnul supărat pe voi; și nu știam cum să vă mai ridic spre Mine și să vă întăresc, și Eu, și trâmbița Mea, care venea cu Mine la voi în cuvânt. Dar voi ați suferit mult, mult dispreț, pentru că trebuia să semănați cu Mine, fiilor. N-a fost pe pământ om mai disprețuit decât Dumnezeu și decât purtătorii de Dumnezeu, iar Ioan proorocul iată ce vă spune vouă:

– Voi, purtători ai venirii Domnului, mă dau vouă pildă de răbdare și de bucurie a crucii, căci sfinții nu țin seama de ocara crucii, pentru bucuria de după ea. Eu de copil am fost prigonit, și am stat în pustie până la vremea Domnului, Care a venit și a purtat pe umerii Lui mântuirea omului, crucea păcatelor omului, copiii ai suferinței.

Suferința voastră lăcrimează pe sfinți. Ocara crucii vă apasă, iar voi sunteți fără de apărare, căci cei tari sunt tari și nu sunt slabi ca voi și nu se rușinează de slăbirea voastră cea fără de apărare și nu se tem de Dumnezeu. Umilința este pentru cei ce se umilesc, iar tăria este pentru cei ce se țin mari. Eu însă am fost glasul Domnului și am spus răului rău, și apoi am suferit pedeapsă de la om, și apoi am stat lângă Dumnezeu Tatăl, ca să-L rog mereu de lângă El pentru om, că așa sunt sfinții cerului pe pământ și în cer, sunt miloși și suferă așteptând mântuirea omului.

Luați putere din duhul proorociei. Luați din duhul meu și nu vă temeți de om. Nu lăsați pe Domnul jos, că voi trebuie să creșteți cât venirea Domnului, dar feriți-vă să nu slăbiți, și stați la adăpost de supărări, și Domnul vă va ajuta așa, căci eu de lângă sfinți și de lângă prooroci mă rog pentru puterea voastră prin greu venirii Domnului. Cel ce zice că-L iubește pe Dumnezeu, și pe voi vă umple de suferință și de lacrimi, acela nu înțelege nașterea cea de sus ca să se lase cuprins de ea și ca să semene cu Domnul și cu sfinții, și cu voi apoi.

Tu pe aceștia, Doamne, care-Ți poartă glasul acum spre venirea Ta, așa cum eu am fost glasul Tău atunci, înainte de drumul crucii Tale pentru mântuirea omului, ajută-i pe ei din cer dintre sfinți și dintre prooroci, ajută-i în lipsuri, ajută-i Tu, că omul Îți dă cu lingura, iar cu coada lingurii Îți scoate ochii și n-ai cu cine să Te ajuți pentru ei de pe pământ. Omul s-a făcut mai mare ca Tine, Doamne, și nu Te mai ascultă și nu mai are nevoie de Tine când Tu nu vrei ca el.

Ai milă de cei cu greul Tău peste ei! Ai milă, Doamne! Ai milă, Tată și Fiule și Duhule Sfinte, Care lucrezi prin prooroci!

Ai milă, mamă, de lângă Fiul tău, Iisus Hristos, ai milă de cei cu povara venirii Fiului Omului pe umerii lor!

Ai milă de poporul Tău, Doamne al puterilor, și dă-i lui taina ființei Tale în om, și să vadă lumea lumina poporului Tău cel de sub cruce! Amin, amin, amin.

– Eu de mila voastră, fiilor duruți, vă iau și intru cu voi în cămară și vă mângâi și vă ajut, căci așa este scris: «Intră, poporul Meu, ascunde-te puține clipe, căci mânia va trece, și Eu te voi preaslăvi pentru numele Meu». Amin, amin, amin.

24-06/07-07-2003